

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES REGULA (ES) 2015/322

(2015. gada 2. marts)

par 11. Eiropas Attīstības fonda īstenošanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, ar pēdējiem grozījumiem ⁽¹⁾ ("ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgums"),

ņemot vērā Padomē sanākušo Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju Iekšējo nolīgumu par Eiropas Savienības palīdzības finansēšanu saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam atbilstīgi ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumam un par finansiālās palīdzības piešķiršanu aizjūras zemēm un teritorijām, uz ko attiecas Līguma par Eiropas Savienības darbību ceturrtā daļa ⁽²⁾ ("Iekšējais nolīgums"), un jo īpaši tā 10. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Investīciju bankas atzinumu,

tā kā:

- (1) Ar ĀKK un EK Ministru padomes Lēmumu Nr. 1/2013 ⁽³⁾ ir izveidota daudzgadu finanšu shēma sadarbībai ar Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstīm laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam, pievienojot jaunu ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 1c pielikumu.
- (2) Iekšējā nolīgumā paredz dažādus 11. Eiropas Attīstības fonda (turpmāk "EAF") finansējumus, iemaksu sadalījumu un iemaksas 11. EAF, ar minēto nolīgumu izveido EAF komiteju un leguldījumu mehānisma komiteju (turpmāk "IM komiteja") un nosaka balsu sadalījumu un noteikumu par kvalificētu balsu vairākumu minētajās komitejās.
- (3) Iekšējā nolīgumā turklāt paredz kopējo Savienības atbalsta apjomu ĀKK valstīm (turpmāk "ĀKK valstis") (izņemot Dienvidāfrikas Republiku) un aizjūras zemēm un teritorijām (turpmāk "AZT") septiņu gadu laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam, un šis apjoms ir EUR 30 506 miljoni, ko iemaksā dalībvalstis. No šīs summas EUR 29 089 miljoni ir piešķirti ĀKK valstīm, kā norādīts daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam, kas minēta ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 1c pielikumā, EUR 364,5 miljoni ir piešķirti AZT un EUR 1 052,5 miljoni ir piešķirti Komisijai atbalsta izdevumiem, kas saistīti ar Komisijas veikto EAF plānošanu un īstenošanu, no kuriem vismaz EUR 76,3 miljoni piešķirami Komisijai pasākumiem, lai uzlabotu EAF programmu ietekmi, kā minēts Iekšējā nolīguma 6. panta 3. punktā.
- (4) Piešķirumu AZT no 11. EAF regulē Padomes Lēmums 2013/755/ES ⁽⁴⁾ un tā īstenošanas noteikumi, kā arī visi to vēlākie atjauninājumi.

⁽¹⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 210, 6.8.2013., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 173, 26.6.2013., 67. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 2013/755/ES (2013. gada 25. novembris) par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Savienību ("Lēmums par aizjūras asociāciju") (OV L 344, 19.12.2013., 1. lpp.).

- (5) Pasākumus, uz kuriem attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 1257/96 ⁽¹⁾ un kuri saskaņā ar minēto regulu var pretendēt uz finansējuma saņemšanu, būtu jāfinansē no 11. EAF tikai ārkārtas apstākļos, ja šāda palīdzība ir vajadzīga, lai nodrošinātu to, ka, pārvarot krīzi un panākot stabilus attīstības apstākļus, tiek turpināta sadarbība, turklāt šo palīdzību nevar finansēt no Savienības vispārējā budžeta.
- (6) Padome 2006. gada 11. aprīlī pieņēma principu finansēt Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu, izmantojot EAF, un vienojās par turpmākām procedūrām un fonda uzbūvi.
- (7) ĀKK valstis varēs arī saņemt Savienības palīdzību, kas paredzēta tematiskajās programmās, kuras noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 233/2014 ⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 234/2014 ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 230/2014 ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 235/2014 ⁽⁵⁾. Minētajām programmām būtu jānodrošina pievienotā vērtība, jābūt saskaņā ar 11. EAF finansētajām programmām un jāpapildina tās.
- (8) Kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1288/2013 ⁽⁶⁾ 8. apsvērumā, lai veicinātu augstākās izglītības starptautisko dimensiju, no Eiropas Attīstības fonda saskaņā ar procedūrām, kas to regulē, var darīt pieejamus līdzekļus mācīšanās mobilitātes darbībām uz ES neietilpstošām valstīm un no tām, kā arī sadarbībai un politikas dialogam ar iestādēm/institūcijām/organizācijām no minētajām valstīm. Uz minētā finansējuma izmantošanu attieksies Regulas (ES) Nr. 1288/2013 noteikumi.
- (9) Būtu jāturpina sekmēt reģionālo sadarbību starp ĀKK valstīm un Savienības tālākajiem reģioniem. Saskaņā ar Iekšējā nolīguma 10. panta 1. punktu īstenošanas regulā būtu jāietver piemēroti pasākumi, lai ļautu saskaņot kredītu finansējumu no 11. EAF un Eiropas Reģionālās attīstības fonda nolūkā finansēt sadarbības projektus starp Savienības tālākajiem reģioniem un ĀKK valstīm, kā arī AZT Karību jūrā, Rietumāfrikā un Indijas okeānā, jo īpaši vienkāršotus mehānismus šādu projektu kopīgai pārvaldībai.
- (10) Lai īstenotu 11. EAF, būtu jānosaka atbalsta plānošanas, pārbaudes un apstiprināšanas procedūra, kā arī būtu jāparedz sīki izstrādāti noteikumi par atbalsta izlietojuma uzraudzību.
- (11) Eiropas Konsensam attīstības jomā, kas pieņemts 2005. gada 22. decembrī, un Padomes 2012. gada 14. maija secinājumus par "ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: Pārmaiņu programma" būtu jānosaka kopējais politikas satvars 11. EAF plānošanai un īstenošanai, tostarp starptautiski atzīti palīdzības efektivitātes principi, piemēram, tie, kas noteikti Parīzes deklarācijā par palīdzības efektivitāti (2005. gads), ES Rīcības kodeksā attiecībā uz darba dalīšanu attīstības politikā (2007. gads), ES pamatnostādņēs attiecībā uz Akras rīcības programmu (2008. gads), Eiropas kopējā nostājā, tostarp par ES pārredzamības garantiju un citiem pārredzamības un pārskatatbildības aspektiem, Pusanas Augsta līmeņa IV forumam attiecībā uz palīdzības efektivitāti, kura rezultātā, cita starpā, tika izdots Pusanas foruma noslēguma dokuments (2011. gads), Dzimumu rīcības plānā ārējai darbībai (2010. gads) un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām, kuras dalībniece ir Savienība.
- (12) Padome 2012. gada 14. maijā pieņēma secinājumus "Turpmākā pieeja saistībā ar ES budžeta atbalstu trešām valstīm". Minētajos secinājumos Padome apliecināja, ka tā ir apņēmusies efektīvi izmantot budžeta atbalstu, lai atbalstītu nabadzības mazināšanu un valstu sistēmu izmantošanu, padarīt palīdzību paredzamāku un stiprināt partnervalstu atbildību par attīstības politiku un reformām atbilstoši Eiropas Konsensam attīstības jomā, Pārmaiņu programmai, kā arī starptautiskajai atbalsta efektivitātes programmai.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1257/96 (1996. gada 20. jūnijs) par humāno palīdzību (OV L 163, 2.7.1996., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 233/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā 2014.–2020. gadam (OV L 77, 15.3.2014., 44. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 234/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Partnerības instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm (OV L 77, 15.3.2014., 77. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 230/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu (OV L 77, 15.3.2014., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 235/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido finanšu instrumentu demokrātijai un cilvēktiesībām visā pasaulē (OV L 77, 15.3.2014., 85. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1288/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā Erasmus+ un atceļ Lēmumus Nr. 1719/2006/EK, Nr. 1720/2006/EK un Nr. 1298/2008/EK (OV L 347, 20.12.2013., 50. lpp.).

- (13) Savienībai būtu jāveicina vispārēja pieeja, reaģējot uz krīzes, katastrofu un konfliktu skartām un nestabilām, tostarp pārejas, situācijām. Šādas pieejas pamatā jo īpaši vajadzētu būt Padomes secinājumiem par drošību un attīstību, par Savienības atbildes reakciju uz nestabilām situācijām, par konfliktu novēršanu, kā arī jebkādiem attiecīgiem turpmākiem secinājumiem. Savienībai būtu jāizmanto Jaunās vienošanās par iesaisti nestabilās valstīs pieeja un principi. Tam būtu arī jāsekmē pienācīga līdzsvara nodrošināšana starp drošības, diplomātisku, attīstības un humanitāru pieeju, kā arī īstermiņa atbildes reakciju sasaiste ar ilgtermiņa institucionālu atbalstu.
- (14) Savos 2013. gada 12. decembra secinājumos par Komisijas ziņojumu par ES atbalstu demokrātiskai pārvaldībai, galveno uzmanību vēršot uz pārvaldības iniciatīvu, Padome atzīmēja, ka, neskatoties uz partnervalstu vajadzībām un Savienības apņemšanos sniegt paredzamu finansējumu, uz stimuliem balstītas pieejas elementi plānošanā var veicināt demokrātiskas pārvaldības progresu un rezultātus, un tiem būtu dinamiski jāreaģē uz apņemšanās līmeni un progresu attiecībā uz cilvēktiesībām, demokrātiju, tiesiskumu un labu pārvaldību. Padome atzīmēja arī, ka, lai gan finansiālie stimuli nav pietiekami, lai ierosinātu demokrātiskas reformas, uz stimuliem balstīta pieeja darbojas vislabāk, ja nozīmīgas ietekmes un rezultātu radīšanai ir pieejama finansējuma kritiskā masa un ja piešķirumi veido daļu no Savienības iesaistes plašākas stratēģijas. Uz stimuliem balstītā pieejā būtu jāņem vērā iepriekšējā pieredze un atziņas, kas gūtas uz sniegumu balstītos mehānismos, piemēram, 10. EAF pārvaldības iniciatīvā.
- (15) Saskaņā ar 10. EAF Iekšējo nolīgumu ⁽¹⁾ izveidotā EAF komiteja 2013. gadā rīkoja vairākas sākotnējās viedokļu apmaiņas par metodi, kā noteikt 11. EAF daudzgadu indikatīvos resursu piešķirumus. Minētajās diskusijās tika radīta bāze valstu indikatīvo piešķirumu galīgam apstiprinājumam.
- (16) Savienībai būtu jācenšas maksimāli efektīvi izmantot pieejamos resursus, lai optimizētu savas ārējās darbības ietekmi. Tas būtu jāpanāk ar Savienības ārējās darbības instrumentu savstarpēju saskaņotību un papildināmību, kā arī, kad iespējams, izmantojot finanšu instrumentus ar sviras efektu. Savienības mērķim vajadzētu būt arī nodrošināt saskaņotību ar citām ārējās darbības jomām, formulējot Savienības attīstības sadarbības politiku un tās stratēģisko programmu plānošanu un pasākumu īstenošanu.
- (17) Cīņa pret klimata pārmaiņām un vides aizsardzība ir to lielāko uzdevumu vidū, kuri jārisina Savienībai un attiecībā uz kuriem steidzami vajadzīga starptautiska darbība. Saskaņā ar Komisijas 2011. gada 29. jūnija paziņojumā "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020"" pausto nodomu, kurā uzsvēta Savienības apņemšanās savā iekšējā un ārējā politikā veicināt gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, apvienojot ekonomikas, sociālo un vides pīlāru, ar šo regulu pēc iespējas būtu jāveicina mērķa īstenošana, atbilstoši kuram vismaz 20 % no kopējiem Savienības līdzekļiem jānovirza klimata politikas mērķu sasniegšanai, tajā pašā laikā ievērojot ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumā paredzēto partnerības principu attiecībā uz ĀKK valstīm. Zemas oglekļa emisijas un pret klimata pārmaiņām noturīgas sabiedrības veidošanas darbībām vajadzētu būt pēc iespējas savstarpēji atbalstošām, lai stiprinātu to ietekmi.
- (18) Savienībai un dalībvalstīm būtu jāuzlabo to attiecīgās attīstības sadarbības politikas saskaņība un papildināmība, īpaši attiecībā uz atbilstību partnervalstu un reģionu prioritātēm valsts un reģionālā līmenī. Lai nodrošinātu, ka Savienības un dalībvalstu attīstības sadarbības politika papildina un pastiprina viena otru, ir lietderīgi strādāt pie kopīgas daudzgadu plānošanas un tās turpmākajiem pasākumiem vietējā līmenī, jo īpaši kopīgas analīzes, kopīgas reaģēšanas, darba dalīšanas, indikatīviem finanšu piešķirumiem un attiecīgā gadījumā – kopīga rezultātu satvara.
- (19) ES un Āfrikas samitā 2007. gada decembrī tika pieņemta Āfrikas un ES stratēģiskā partnerība, ko apstiprināja ES un Āfrikas samitā 2010. gada novembrī. Padome 2012. gada 19. novembrī pieņēma arī secinājumus par kopīgo Karību jūras valstu un ES partnerības stratēģiju, ar ko aizstāj Padomes 2006. gada 11. aprīļa secinājumus par ES un Karību jūras valstu partnerību. Attiecībā uz Klusā okeāna valstīm Padome 2012. gada 14. maijā pieņēma secinājumus par atjauninātu partnerību attīstības jomā, ar ko atjaunina un papildina 2006. gadā pieņemto stratēģiju (Padomes 2006. gada 17. jūlija secinājumi).
- (20) Savienības finansiālās intereses būtu jāaizsargā visā izdevumu ciklā, veicot samērīgus pasākumus, tostarp pasākumus pārkāpumu novēršanai, atklāšanai un izmeklēšanai, zaudēto, nepareizi izmaksāto vai nepareizi izmantoto līdzekļu atgūšanai un, vajadzības gadījumā, piemērojot arī sodus. Minētie pasākumi būtu jāveic atbilstīgi piemērojamiem nolīgumiem, kas noslēgti ar starptautiskajām organizācijām un trešām valstīm.

⁽¹⁾ Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju Iekšējais nolīgums par Kopienas palīdzības finansēšanu saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam atbilstīgi ĀKK-EK Partnerattiecību nolīgumam un par finansiālas palīdzības piešķiršanu aizjūras zemēm un teritorijām, uz ko attiecas EK Līguma ceturta daļa (OV L 247, 9.9.2006., 32. lpp.).

- (21) Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatoriskā struktūra un darbība ir izveidota ar Padomes Lēmumu 2010/427/ES ⁽¹⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

MĒRĶI UN VISPĀRĒJIE PRINCIPI

1. pants

Mērķi un atbilstības kritēriji

1. Ģeogrāfiskā sadarbība ar ĀKK valstīm un reģioniem saistībā ar 11. EAF balstās uz mērķiem, pamatprincipiem un vērtībām, kas izklāstītas ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma vispārējos noteikumos.

2. Jo īpaši un saskaņā ar Savienības ārējās darbības principiem un mērķiem, Eiropas Konsensā attīstības jomā un Pārmaiņu programmā, un tās vēlākajos grozījumos un papildinājumos noteiktajiem principiem un mērķiem:

- a) galvenais šajā regulā aptvertās sadarbības mērķis ir nabadzības mazināšana un ilgtermiņā – izskaušana;
- b) sadarbība šīs regulas ietvaros sniegs ieguldījumu arī:
 - i) ilgtspējīgas un iekļaujošas ekonomiskās, sociālās un vides attīstības sekmēšanā;
 - ii) demokrātijas, tiesiskuma, labas pārvaldības, cilvēktiesību un attiecīgo starptautisko tiesību principu stiprināšanā un atbalstīšanā; un
 - iii) tādas pieejas, kuras pamatā ir tiesības, ietverot visas cilvēktiesības, īstenošanā.

Pirmajā daļā minēto mērķu īstenošanu vērtē, izmantojot attiecīgus rādītājus, tostarp sabiedrības attīstības rādītājus, jo īpaši pirmo tūkstošgades attīstības mērķi (TAM) attiecībā uz minētās daļas a) apakšpunktu un no pirmā līdz astotajam TAM attiecībā uz minētās daļas b) apakšpunktu, un pēc 2015. gada – arī citus rādītājus, par kuriem starptautiskā līmenī vienojusies Savienība un tās dalībvalstis.

3. Plānošanu veic tā, lai pēc iespējas labāk atbilstu Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas Attīstības palīdzības komitejas (ESAO/APK) noteiktajiem oficiālās attīstības palīdzības (OAP) kritērijiem, ņemot vērā Savienības mērķi nodrošināt, lai laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam vismaz 90 % no tās kopējās ārējās palīdzības tiktu uzskatīta par OAP.

4. Regulā (EK) Nr. 1257/96 iekļautās darbības, kas ietver tiesības pretendēt uz finansējumu saskaņā ar minēto regulu, principā nefinansē saskaņā ar šo regulu, neskarot vajadzību nodrošināt sadarbības nepārtrauktību, sākoties krīzei, līdz tiek panākti stabili, attīstībai piemēroti apstākļi. Minētajos gadījumos īpašu uzmanību pievērš tam, lai tiktu nodrošināts, ka humānā palīdzība, rehabilitācija un attīstības palīdzība ir cieši saistītas un palīdz mazināt katastrofu risku un veicināt izturētspēju katastrofas gadījumā.

2. pants

Vispārējie principi

1. Īstenojot šo regulu, nodrošina saskaņotību ar citām Savienības ārējās darbības jomām un citām attiecīgām Savienības politikas jomām, kā arī attīstības politikas saskaņotību atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 208. pantam. Tāpēc saskaņā ar šo regulu finansētu, tostarp Eiropas Investīciju bankas (EIB) pārvaldītu, pasākumu pamatā ir sadarbības politika, kas noteikta tādos dokumentos kā vienošanās, deklarācijas un rīcības plāni, par kuriem vienojusies Savienība un attiecīgās trešās valstis un reģioni, kā arī Savienības lēmumi, konkrētās intereses, politikas prioritātes un stratēģijas.

2. Savienība un dalībvalstis veic kopīgu daudzgadu plānošanu, pamatojoties uz partnervalstu nabadzības samazināšanas vai līdzīgām attīstības stratēģijām. Tās var veikt kopīgus pasākumus, tostarp minēto stratēģiju kopīgu analīzi un kopīgu rīcību saistībā ar tām, nosakot prioritārās intervences jomas un darba sadalījumu valstī, veicot kopīgas līdzekļu devēju misijas un slēdzot līdzfinansējuma izmantošanas un deleģētas sadarbības nolīgumus.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OVL 201, 3.8.2010., 30. lpp.).

3. Savienība veicina daudzpusēju pieeju globāliem uzdevumiem un sadarbojas ar dalībvalstīm un partnervalstīm šajā ziņā. Vajadzības gadījumā tā sekmē sadarbību ar starptautiskām organizācijām un iestādēm, kā arī citiem divpusējiem līdzekļu devējiem.

4. Savienības, tās dalībvalstu un partnervalstu attiecību pamatā ir kopīgas vērtības – cilvēktiesības, demokrātija un tiesiskums, kā arī atbildības un savstarpējas pārskatatbildības princips, un ar tām šīs vērtības tiks veicinātas. Atbalstu partneriem pielāgos to situācijai attīstības ziņā un to apņēmībai un panākumiem attiecībā uz to, lai ievērotu cilvēktiesības, demokrātiju, tiesiskumu un labu pārvaldību.

Turklāt attiecībās ar partnervalstīm vērā tiek ņemta to apņēmība un rezultāti, īstenojot starptautiskos nolīgumus un līgumattiecības ar Savienību, tostarp migrācijas jomā, kā noteikts ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumā.

5. Savienība veicina efektīvu sadarbību ar partnervalstīm un reģioniem saskaņā ar labāko starptautisko praksi. Tā pēc iespējas pielāgo savu atbalstu partnervalstu vai reģionu attīstības stratēģijām, reformu politikai un procedūrām, atbalsta demokrātisko atbildību, kā arī valstu iekšējo un savstarpējo pārskatatbildību. Tādējādi tā veicina:

- a) pārredzamu attīstības procesu, kuru vada partnervalsts vai reģions, tostarp vietējās zinātnības sekmēšanu;
- b) uz tiesībām balstītu pieeju, kas aptver visas cilvēktiesības – gan pilsoniskās un politiskās, gan ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības –, lai šīs regulas īstenošanā integrētu cilvēktiesību principus, palīdzētu partnervalstīm īstenot to starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā un palīdzētu tiesību turētājiem – galveno uzmanību pievēršot trūcīgu un neaizsargātu iedzīvotāju grupām – izmantot savas tiesības;
- c) partnervalstu iedzīvotāju lomas palielināšanu, iekļaujošu un uz līdzdalību balstītu pieeju attiecībā uz attīstību un plašu visu sabiedrības segmentu iesaisti attīstības procesā, kā arī valsts un reģionāla mēroga dialogā, tostarp politiskā dialogā. Īpaša uzmanība tiek pievērsta parlamentu, vietējo iestāžu un pilsoniskās sabiedrības attiecīgajai lomai, cita starpā attiecībā uz līdzdalību, pārraudzību un pārskatatbildību;
- d) efektīvu sadarbības kārtību un instrumentus saskaņā ar ESAO/APK labāko praksi, tostarp tādu inovatīvu instrumentu izmantošanu kā dotāciju un aizdevumu, kā arī citu riska dalīšanas mehānismu sapludināšana atlasītās nozarēs un valstu un privātā sektora iesaiste, pienācīgi ņemot vērā parāda atmaksājāmības jautājumus un šādu mehānismu skaitu, un prasību sistemātiski veikt ietekmes novērtējumu saskaņā ar šīs regulas mērķiem, jo īpaši saistībā ar nabadzības mazināšanu, kā arī īpašus budžeta atbalsta mehānismus, piemēram, valsts veidošanas līgumus. Visas programmas, intervenci un sadarbības kārtību un instrumentus pielāgo konkrētiem katras partnervalsts vai reģiona apstākļiem, galveno uzmanību pievēršot uz plānošanu balstītām pieejām, paredzama palīdzības finansējuma īstenošanai, privāto līdzekļu piesaistei, tostarp no vietējā privātā sektora, vispārējai un nediskriminējošai piekļuvei pamatpakalpojumiem un valsts sistēmu izstrādei un izmantošanai;
- e) iekšzemes ieņēmumu mobilizāciju un partnervalstu fiskālās politikas pastiprināšanu, lai mazinātu nabadzību un atkarību no palīdzības;
- f) politikas un plānošanas ietekmes palielināšanu, izmantojot līdzekļu devēju koordināciju, konsekvenci un saskaņošanu, lai veidotu sinerģijas un novērstu pārklāšanos un dublēšanos, uzlabotu papildināmību un atbalstītu līdzekļu devēju iniciatīvas un koordināciju partnervalstīs un reģionos, izmantojot saskaņotas pamatnostādnes un labākās prakses principus koordinācijas un palīdzības efektivitātes jomā;
- g) uz rezultātiem balstītas pieejas attīstības jomā, tostarp izmantojot pārredzamas un valstu vadītas rezultātu sistēmas, kas vajadzības gadījumā balstās uz tādiem starptautiski saskaņotiem mērķiem un salīdzināmiem un apkopojamiem rādītājiem kā TAM, lai novērtētu un paziņotu rezultātus, tostarp attīstības palīdzības tiešos rezultātus, iznākumu un ietekmi.

6. Savienība vajadzības gadījumā atbalsta to, ka tiek īstenota divpusēja, reģionāla un daudzpusēja sadarbība un dialogs, un partnerības nolīgumu un trīspusējas sadarbības attīstības dimensiju. Savienība veicina jaunattīstības valstu sadarbību.

7. Savās attīstības sadarbības darbībās Savienība atbilstīgā gadījumā balstās uz dalībvalstu reformu un pārejas pieredzi un gūtajām atziņām, kā arī tajās dalās.

8. Savienība cenšas regulāri veikt informācijas apmaiņu ar partnerībā iesaistītajiem dalībniekiem saskaņā ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 4. pantu.

II SADAĻA

PLĀNOŠANA UN FINANSĒJUMA PIEŠĶIRŠANA

3. pants

Vispārējā sistēma finansējuma piešķiršanai

1. Komisija nosaka daudzgadu indikatīvos piešķirumus katrai ĀKK valstij un reģionam un ĀKK starpvalstu sadarbībai, pamatojoties uz kritērijiem, kas paredzēti ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 3., 9. un 12.c pantā, ievērojot Iekšējā nolīguma 2. pantā noteiktos finansiālos ierobežojumus.
2. Nosakot valstu indikatīvos piešķirumus, īsteno diferencētu pieeju, lai partnervalstis saņemtu konkrētu, pielāgotu sadarbību, kuras pamatā ir:
 - a) to vajadzības;
 - b) to spējas radīt finanšu līdzekļus un piekļūt tiem un to absorbcijas spēja;
 - c) to saistības un darbības rezultāti; un
 - d) potenciālā Savienības palīdzības ietekme.

Līdzekļu piešķiršanas procesā priekšroka tiek dota valstīm, kam tā visvairāk vajadzīga, īpaši vismazāk attīstītajām valstīm, valstīm ar zemiem ienākumiem un valstīm krīzes, pēckrīzes, nestabilā vai neaizsargātā situācijā.

Savienība pielāgos savu palīdzību ar dinamiskiem, uz rezultātiem vēršiem un katrai valstij pielāgotiem pasākumiem, kā minēts 7. panta 2. punktā, ņemot vērā stāvokli valstī un valsts apņēmību un panākumus saistībā ar tādiem jautājumiem kā laba pārvaldība, cilvēktiesības, demokrātija, tiesiskums un tās spēja īstenot reformas un apmierināt savu iedzīvotāju prasības un vajadzības.

3. EAF komiteja veic viedokļu apmaiņu par metodi, kā noteikt 1. punktā minētos daudzgadu indikatīvos resursu piešķirumus.

4. pants

Vispārējā plānošanas sistēma

1. Palīdzības ĀKK valstīm un reģioniem plānošanas procesu saskaņā ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumu veic atbilstoši vispārējiem principiem, kas noteikti minētā nolīguma IV pielikuma 1.–14. pantā un šīs regulas 1. un 2. pantā.
2. Izņemot 3. punktā paredzētos apstākļus, plānošanu veiks kopā ar attiecīgo partnervalsti vai reģionu, aizvien vairāk saskaņojot darbības ar attiecīgās partnervalsts vai reģiona nabadzības mazināšanas vai tamlīdzīgām stratēģijām.

Gan plānošanas procesa sākumposmā, gan visā tā gaitā Savienība un dalībvalstis savstarpēji apspriežas, lai sekmētu sadarbības pasākumu saskaņotību, papildināmību un konsekveni. Minētās apspriešanās rezultātā var notikt kopīga plānošana ar vietēji pārstāvētām dalībvalstīm. Kopīgā plānošanā būtu jāizmanto Savienības līdzekļu devēju salīdzinošās priekšrocības. Pārējās dalībvalstis tiek aicinātas dot savu ieguldījumu, lai stiprinātu kopīgo Savienības ārējo darbību.

EIB finanšu darbības veicina vispārējo Savienības principu, jo īpaši to, kuri noteikti Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantā, un ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma mērķu īstenošanu, piemēram, nabadzības samazināšanu un iekļaujošu un ilgtspējīgu izaugsmi un ekonomisko, vides un sociālo attīstību. EIB un Komisijai vajadzības gadījumā būtu jācenšas palielināt sinerģijas 11. EAF plānošanas procesā. Lai palielinātu Savienības ārējo darbību saskaņotību, jau agrīnā stadijā jāapspriežas ar EIB jautājumus, kas saistīti ar tās speciālajām zināšanām un darbībām.

Jāapspriežas arī ar citiem līdzekļu devējiem un attīstībā iesaistītajiem dalībniekiem, tostarp ar pilsoniskās sabiedrības un reģionālo un vietējo iestāžu pārstāvjiem.

3. Tādos apstākļos, kas paredzēti ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 3. panta 3. punktā un 4. panta 5. punktā, Komisija var paredzēt īpašus attīstības palīdzības plānošanas un īstenošanas noteikumus, pati veicot attiecīgajai valstij piešķirto līdzekļu pārvaldību saskaņā ar attiecīgajām Savienības politikas jomām.
4. Savienība principā piešķirs divpusēju palīdzību ne vairāk kā trim nozarēm, par kurām jāvienojas ar partnervalstīm.

5. pants

Plānošanas dokumenti

1. Stratēģijas dokumenti ir dokumenti, kurus izstrādā Savienība un attiecīgā partnervalsts vai reģions, lai nodrošinātu saskaņotu politisko regulējumu attīstības sadarbībai atbilstīgi ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma vispārējam pamatmērķim un darbības jomai, mērķiem un vispārējiem principiem un saskaņā ar minētā nolīguma IV pielikuma 2., 8. un 12.a pantā paredzētajiem principiem.

Stratēģijas dokumentu sagatavošana un īstenošana atbilst palīdzības efektivitātes principiem: valsts atbildība, partnerība, koordinācija, saskaņošana, pielāgošana saņēmējai valstij vai reģionālajām sistēmām, pārredzamība, savstarpēja pārskatatbildība un orientēšanās uz rezultātiem, kā paredzēts šīs regulas 2. pantā. Plānošanas posmam principā ir jābūt sinhronizētam ar partnervalsts stratēģiskajiem cikliem.

2. Ja attiecīgā partnervalsts vai reģions tam piekrīt, stratēģijas dokuments nav vajadzīgs:
 - a) valstīm vai reģioniem, kuros ir valsts attīstības stratēģija, kas izstrādāta kā attīstības plāns, vai līdzīgs attīstības dokuments, kuru kā attiecīgās daudzgadu indikatīvās programmas pamatu ir apstiprinājusi Komisija, pieņemot minēto dokumentu;
 - b) valstīm vai reģioniem, par kuru kopīgu daudzgadu plānošanas dokumentu ir vienojusies Savienība un tās dalībvalstis;
 - c) valstīm vai reģioniem, kuros jau ir kopīgs pamatdokuments, kurā paredzēta vispārēja Savienības pieeja attiecībā ar attiecīgo partnervalsti vai reģionu, tostarp Savienības attīstības politika;
 - d) reģioniem, kam ir ar Savienību kopīgi saskaņota stratēģija;
 - e) valstīm, kurās Savienība ir iecerējusi savu stratēģiju sinhronizēt ar jauno valsts ciklu, kas sākas pirms 2017. gada 1. janvāra; šādos gadījumos Savienības rīcību attiecībā uz minēto valsti izklāstīs daudzgadu indikatīvajā programmā, kas paredzēta starpposmam no 2014. gada līdz jaunā valsts cikla sākumam.
3. Stratēģijas dokumenti nav vajadzīgi valstīm un reģioniem, kas saskaņā ar šo regulu saņem Savienības finansējuma sākotnējo piešķirumu, kurš nepārsniedz EUR 50 miljonus laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam. Šādos gadījumos daudzgadu indikatīvajās programmās būs izklāstīta Savienības rīcība attiecībā uz šīm valstīm vai reģioniem.

Ja 2. un 3. punktā minētie varianti partnervalstij vai reģionam nav pieņemami, sagatavo stratēģijas dokumentu.

4. Izņemot gadījumus, kas minēti 4. panta 3. punktā, daudzgadu indikatīvās programmas ir balstītas uz dialogu ar partnervalsti vai reģionu un izstrādātas, pamatojoties uz stratēģijas dokumentiem vai līdzīgiem šajā pantā minētiem dokumentiem, un par tām slēgs nolīgumu ar attiecīgo valsti vai reģionu.

Šajā regulā kopīgu daudzgadu plānošanas dokumentu, kas paredzēts šā panta 2. punkta b) apakšpunktā, ja tas atbilst šajā punktā noteiktajiem principiem un nosacījumiem, tostarp par indikatīvo līdzekļu piešķirumiem, saskaņā ar 14. pantā paredzēto procedūru var uzskatīt par daudzgadu indikatīvo programmu, vienojoties ar partnervalsti vai reģionu.

5. Daudzgadu indikatīvajās programmās nosaka prioritārās nozares, kas izvēlētas Savienības finansējumam, konkrētus mērķus, paredzamos rezultātus, darbības rezultātu rādītājus un indikatīvo finanšu piešķirumu gan kopumā, gan katrai prioritārajai jomai. Tajās izskaidros arī, kā ierosinātās programmas atbalstīs šajā pantā minēto vispārējo valsts stratēģiju un kā tās veicinās Pārmaiņu programmas mērķu sasniegšanu.

Saskaņā ar palīdzības efektivitātes principiem ĀKK iekšējā stratēģijā izvairās no fragmentācijas un nodrošina papildināmību ar valstu un reģionālām programmām un patiesu papildu vērtību.

6. Papildus valstu un reģionu plānošanas dokumentiem Komisija un ĀKK, ko pārstāv ĀKK sekretariāts, saskaņā ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 12.–14. pantā paredzētajiem principiem kopīgi sagatavo ĀKK iekšējās stratēģijas dokumentu un ar to saistītu daudzgadu indikatīvo programmu.

7. Šīs regulas 4. panta 3. punktā minētie īpašie noteikumi var būt paredzēti īpašas atbalsta programmas veidā, ņemot vērā īpašus apstākļus, kas minēti 6. panta 1. punktā.

6. pants

Plānošana valstīm un reģioniem krīzes, pēckrīzes vai nestabilā situācijā

1. Izstrādājot plānošanas dokumentus valstīm un reģioniem krīzes, pēckrīzes vai nestabilā situācijā vai tādiem, kam raksturīgas dabas katastrofas, pienācīgi ņem vērā neaizsargātību, konkrētas vajadzības un attiecīgo iedzīvotāju grupu, valstu un reģionu apstākļus.

Savienība joprojām ir apņēmības pilna īstenot "Jauno vienošanos par iesaisti nestabilās valstīs" un tās principus, tostarp pievērsoties pieciem miera un valsts veidošanas mērķiem, nodrošinot vietējo atbildību un stingri ievērojot valstu plānus, kas izstrādāti kā daļa no "Jaunās vienošanās" īstenošanas.

Pienācīgu vērību piešķirs konfliktu novēršanai un risināšanai, valstu un miera veidošanai, pēckonflikta izlīguma un atjaunošanas pasākumiem, īpašu uzsvāru liekot uz iekļaujošiem un leģitīmiem politikas pasākumiem, drošību, tiesiskumu, ekonomikas pamatiem un spēju veidošanu, lai nodrošinātu pārskatatbildīgu un taisnīgu pakalpojumu sniegšanu. Īpašu vērību veltīs sieviešu lomai un bērnu perspektīvai minētajos procesos.

Ja partnervalstis vai reģioni ir tieši iesaistīti krīzes, pēckrīzes vai nestabilā situācijā vai tos ietekmē krīzes, pēckrīzes vai nestabila situācija, īpašu uzsvāru liek uz visu attiecīgo dalībnieku palīdzības, rehabilitācijas un attīstības darbību, arī politikas ierosmju, koordinēšanas uzlabošanu, lai sekmētu pāreju no ārkārtas situācijas uz attīstības posmu. Programmās valstīm un reģioniem nestabilā situācijā vai valstīm un reģioniem, kur regulāri notiek dabas katastrofas, paredz sagatavotību katastrofām un to novēršanu, kā arī šādu katastrofu seku pārvarēšanu un risina jautājumu saistībā ar neaizsargātību pret satricinājumiem, un stiprina izturētspēju.

2. Valstīm un reģioniem krīzes, pēckrīzes vai nestabilā situācijā var veikt valsts vai reģiona sadarbības stratēģijas *ad hoc* pārskatu. Šādos pārskatos var ierosināt konkrētas un pielāgotas stratēģijas, lai nodrošinātu pāreju uz ilgtermiņa sadarbību un attīstību, veicinot labāku koordinēšanu un pāreju starp humānās palīdzības un attīstības politikas instrumentiem.

7. pants

Plānošanas dokumentu apstiprināšana un grozīšana

1. Plānošanas dokumentus, tostarp tajos ietvertos indikatīvos piešķirumus, Komisija apstiprina saskaņā ar 14. pantā paredzēto procedūru.

Vienlaikus ar plānošanas dokumentu nosūtīšanu EAF komitejai Komisija informēšanas nolūkā nosūta tos arī Apvienotajai parlamentārājam asamblejai, pilnībā ievērojot lēmumu pieņemšanas procedūru saskaņā ar šīs regulas IV sadaļu.

Vēlāk plānošanas dokumentus apstiprina attiecīgā ĀKK valsts vai reģions, kā paredzēts ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma IV pielikumā. Valstis vai reģioni, kas nav parakstījuši plānošanas dokumentus, ir tiesīgi pretendēt uz finansējumu atbilstoši nosacījumiem, kas paredzēti šīs regulas 4. panta 3. punktā.

2. Stratēģijas dokumentus un daudzgadu indikatīvās programmas, tostarp tajos ietvertos indikatīvos piešķirumus, var pielāgot, ņemot vērā ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 5., 11. un 14. pantā paredzētos pārskatus.

Saskaņā ar šīs regulas 2. panta 4. punkta un 3. panta 2. punkta noteikumiem un balstoties uz agrākiem EAF un citu pieredzi, kas gūta saistībā ar stimuliem, tostarp gūtajām atziņām, indikatīvos valstu piešķirumus cita starpā var papildināt, izmantojot uz darbības rezultātiem balstītu mehānismu. Šajā sakarā, atzīstot, ka īpaša uzmanība tiek veltīta nestabilām un neaizsargātām valstīm, lai nodrošinātu, ka pienācīgi tiek ņemtas vērā to īpašās vajadzības, līdzekļus, ja iespējams, līdz apjomam, kāds paredzēts Pārvaldības iniciatīvas stimulējuma summā saskaņā ar 10. EAF, dara pieejamus, lai stimulētu uz rezultātiem vērstas reformas saskaņā ar Pārmaiņu programmu un lai izpildītu ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumā noteiktās saistības. EAF komiteja saskaņā ar 14. panta 2. punktu sarīko viedokļu apmaiņu par mehānismu, kas balstīts uz darbības rezultātiem.

3. Procedūru, kas paredzēta 14. pantā, piemēro arī būtiskiem grozījumiem, kuru rezultātā ievērojami tiek mainīta stratēģija, tās plānošanas dokumenti un/vai plānojama resursu piešķirums. Attiecīgos gadījumos ĀKK valsts vai reģions vēlāk apstiprina attiecīgos plānošanas dokumentu papildinājumus.

4. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ, piemēram, krīzes vai demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību vai pamatbrīvību apdraudējuma gadījumā, tostarp gadījumos, kas minēti 6. panta 2. punktā, var izmantot 14. panta 4. punktā minēto procedūru, lai grozītu 5. pantā minētos plānošanas dokumentus.

III SADAĻA

ĪSTENOŠANA

8. pants

Vispārējā īstenošanas sistēma

ĀKK valstīm un reģioniem sniegto palīdzību, ko saskaņā ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumu pārvalda Komisija un EIB, īsteno saskaņā ar Iekšējā nolīguma 10. panta 2. punktā minēto Finanšu regulu ("EAF Finanšu regula").

9. pants

Rīcības programmu, atsevišķu pasākumu un īpašu pasākumu pieņemšana

1. Komisija pieņem gada rīcības programmas, pamatojoties uz indikatīvās plānošanas dokumentiem, kas minēti 5. pantā.

Ja darbības ir periodiskas, tā var pieņemt daudzgadu rīcības programmas laikposmam līdz trim gadiem.

Ja nepieciešams un pienācīgi pamatots, pirms vai pēc gada vai daudzgadu rīcības programmu pieņemšanas darbību var pieņemt kā atsevišķu pasākumu.

2. Komisija sagatavo rīcības programmas un atsevišķus pasākumus kopā ar attiecīgo partnervalsti vai reģionu, iesaistot vietējās dalībvalstis un vajadzības gadījumā saskaņojot ar citiem līdzekļu devējiem, jo īpaši saistībā ar kopējām programmām, un ar EIB. Dalībvalstis, kuras nav pārstāvētas vietējā līmenī, tiks informētas par darbībām notikumu vietā.

Rīcības programmās iekļauj katras paredzētās operācijas konkrētu aprakstu. Minētajā aprakstā norāda mērķus, iecerētos rezultātus un galvenās darbības.

Aprakstā izklāsta paredzētos rezultātus tiešo rezultātu, iznākumu un ietekmes veidā, kas sniegti skaitliskā izteiksmē vai novērtējuma formā, un sniedz paskaidrojumus par saiknēm starp tiem, kā arī par saiknēm ar daudzgadu indikatīvajā programmā izklāstītajiem mērķiem. Tiešajiem rezultātiem un principā arī iznākumiem ir konkrēti, izmērāmi un reāli rādītāji ar bāzes līnijām un ar termiņiem saistītiem kritērijiem, kas pēc iespējas pielāgoti partnervalsts vai reģiona tiešajiem rezultātiem un kritērijiem. Vajadzības gadījumā veiks izmaksu un ieguvumu analīzi.

Aprakstā izklāsta riskus un attiecīgā gadījumā priekšlikumus to mazināšanai, konkrētu nozaru konteksta un svarīgāko ieinteresēto personu analīzi, īstenošanas metodes, budžetu un indikatīvu grafiku, un budžeta atbalsta gadījumā – izmaksu kritērijus, tostarp iespējamās mainīgas summas daļas. Tajā norāda arī jebkādas saistītus atbalsta pasākumus, kā arī uzraudzības, revīziju un novērtēšanas kārtību.

Vajadzības gadījumā to aprakstā norāda papildināmību ar esošām vai plānotām EIB darbībām partnervalstī vai reģionā.

3. Gadījumos, kas minēti 4. panta 3. punktā, un neparedzētu un pienācīgi pamatotu vajadzību gadījumos Komisija var pieņemt īpašus pasākumus, tostarp pasākumus tam, kā atvieglot pāreju no ārkārtas palīdzības uz ilgtermiņa attīstības darbībām, vai pasākumus nolūkā labāk sagatavot cilvēkus atkārtotu krīžu pārvarēšanai.

4. Šā panta 1. punktā noteiktās rīcības programmas un atsevišķos pasākumus, kam Savienības finanšu palīdzība pārsniedz EUR 5 miljonus, un īpašos pasākumus, kuriem Savienības palīdzība pārsniedz EUR 10 miljonus, Komisija pieņem atbilstīgi šīs regulas 14. pantā minētajai procedūrai. Šī procedūra nav jāpiemēro rīcības programmām un pasākumiem, kuru finansējums nesasniedz minētos sliekšņus, un to nebūtiskiem grozījumiem. Nebūtiski grozījumi ir tehniskas korekcijas, piemēram, pagarinot īstenošanas periodu, no jauna pārdalot līdzekļus prognozētajā budžetā vai palielinot vai samazinot budžeta apjomu mazāk nekā par 20 % no sākotnējā budžeta apjoma, bet nepārsniedzot EUR 10 miljonus, ar noteikumu, ka šādi grozījumi būtiski neietekmē sākotnējos rīcības programmas vai pasākuma mērķus. Šādā gadījumā Komisija pieņem rīcības programmas un pasākumus, kā arī to nebūtiskus grozījumus un viena mēneša laikā pēc to pieņemšanas paziņo par tiem EAF komitejai.

Katra dalībvalsts var lūgt atcelt projektu vai programmu no rīcības programmas, kas iesniegta EAF komitejai saskaņā ar šīs regulas 14. pantā izklāstīto procedūru. Ja šādu pieprasījumu atbalsta dalībvalstu bloķējošs mazākums saskaņā ar Iekšējā nolīguma 8. panta 3. punktu saistībā ar 8. panta 2. punktu, Komisija pieņem rīcības programmu bez attiecīgā projekta vai programmas. Izņemot gadījumu, kad Komisija saskaņā ar dalībvalstu viedokļiem EAF komitejā nevēlas īstenot atsaukto projektu vai programmu, to vēlāk iesniedz no jauna EAF komitejai, neiekļaujot rīcības programmā, kā atsevišķu pasākumu, ko Komisija pēc tam pieņem atbilstīgi šīs regulas 14. pantā izklāstītajai procedūrai.

Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ, piemēram, krīzes, dabas vai cilvēka izraisītas katastrofas vai demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību vai pamatbrīvību tieša apdraudējuma gadījumā, Komisija saskaņā ar šīs regulas 14. panta 4. punktā minēto procedūru var pieņemt atsevišķus vai īpašus pasākumus vai esošo rīcības programmu un pasākumu grozījumus.

5. Komisija saskaņā ar šīs regulas 14. pantā paredzēto procedūru pieņem īpašas rīcības programmas attiecībā uz atbalsta izdevumiem, kas minēti Iekšējā nolīguma 6. pantā. Visas izmaiņas rīcības programmās atbalsta izdevumiem pieņem saskaņā ar minēto procedūru.

6. Projekta līmenī veic piemērotu vides pētījumu, tostarp par klimata pārmaiņām, ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un saistīto sociālo ietekmi, tostarp attiecīgos gadījumos ietekmes uz vidi novērtējumu videi jutīgiem projektiem, jo īpaši, ja ir paredzams, ka tiem būs nelabvēlīga ietekme uz vidi/vai sensitīva, pretrunīga vai bezprecedenta sociāla ietekme. Minēto pētījumu veic, ņemot vērā starptautiski atzītu praksi. Ja nepieciešams, sektorālo programmu īstenošanā izmanto stratēģisko ietekmes uz vidi novērtējumu. Nodrošina vides novērtējumā ieinteresēto personu iesaistīšanos un sabiedrībai pieejamus rezultātus.

10. pants

Dalībvalstu papildu iemaksas

1. Dalībvalstis pēc savas ierosmes var sniegt Komisijai vai EIB brīvprātīgas iemaksas saskaņā ar Iekšējā nolīguma 1. panta 9. punktu, lai palīdzētu sasniegt ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma mērķus veidā, kas nav saistīts ar līdzfinansējumu. Šīs iemaksas neietekmē vispārējo fondu sadali saskaņā ar 11. EAF. Tās pielīdzina dalībvalstu kārtējam iemaksām, kas minētas Iekšējā nolīguma 1. panta 2. punktā, izņemot Iekšējā nolīguma 6. un 7. panta noteikumus, kuriem var noteikt īpašus noteikumus divpusēju iemaksu nolīgumā.

2. Rezervēšanu veic vienīgi pienācīgi pamatotos apstākļos, kā, piemēram, reaģējot uz 4. panta 3. punktā minētajiem izņēmuma apstākļiem. Tādā gadījumā Komisijai uzticētās brīvprātīgās iemaksas uzskata par piešķirtajiem ieņēmumiem saskaņā ar EAF Finanšu regulu.

3. Papildu līdzekļus iekļauj plānošanas un pārskatīšanas procesā un gada rīcības programmās, atsevišķajos pasākumos un īpašajos pasākumos, kas minēti šajā regulā, un tie atspoguļo partnervalsts vai reģiona atbildību.

4. Visas tā rezultātā radušās izmaiņas rīcības programmās, atsevišķajos pasākumos un īpašajos pasākumos Komisija pieņem saskaņā ar 9. panta noteikumiem.

5. Dalībvalstis, kas uztic Komisijai vai EIB papildu brīvprātīgās iemaksas, lai palīdzētu sasniegt ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma mērķus, iepriekš informē Padomi un EAF komiteju vai IM komiteju par šīm iemaksām.

11. pants

Nodokļi, nodevas un maksājumi

Savienības palīdzība nerada īpašus nodokļus, nodevas vai maksājumus un neizraisa to iekasēšanu.

Neskarot ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 31. pantu, šādi nodokļi, nodevas un maksājumi var būt atbilstīgi saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti EAF Finanšu regulā.

12. pants

Savienības finansiālo interešu aizsardzība

1. Komisija veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētas darbības, Savienības finansiālās intereses tiek aizsargātas, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādām citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot vai attiecīgā gadījumā pieprasot kompensēt nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un preventīvus administratīvus un finansiālus sodus.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt vai – attiecībā uz starptautiskām organizācijām atbilstīgi nolīgumiem, kas noslēgti ar tām, – pārbaudīt visus dotāciju saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri šīs regulas ietvaros ir saņēmuši Savienības līdzekļus.

3. Saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽²⁾, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noskaidrotu, vai saistībā ar dotāciju līgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, ko finansē saskaņā ar šo regulu, nav notikusi krāpšana, korupcija vai citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses.

4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, ir iekļauti noteikumi, kas nepārprotami nosaka Komisijas, Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras veikt šādas revīzijas, inspekcijas un pārbaudes uz vietas saskaņā ar to attiecīgajām kompetencēm.

13. pants

Noteikumi par valstspiederību un izcelsmi attiecībā uz publiskā iepirkuma, dotāciju un citām piešķiršanas procedūrām

Noteikumi par valstspiederību un izcelsmi attiecībā uz publiskā iepirkuma, dotāciju un citām piešķiršanas procedūrām ir noteikti ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 20. pantā.

IV SADAĻA

LĒMUMU PIENĒMŠANAS PROCEDŪRAS

14. pants

EAF komitejas pienākumi

1. EAF komiteja, kas izveidota ar Iekšējā nolīguma 8. pantu, sniedz atzinumus saskaņā ar šā panta 3. un 4. punktā paredzēto procedūru.

EIB novērotājs piedalās EAF komitejas darbā attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar EIB.

2. EAF komitejas uzdevumi attiecas uz pienākumiem, kas minēti šīs regulas II un III sadaļā:

- Savienības palīdzības plānošana saistībā ar 11. EAF un plānošanas pārskats, īpaši veltot uzmanību valsts, reģionālām un ĀKK iekšējām stratēģijām;
- Savienības palīdzības īstenošanas pārraudzība un novērtēšana, kas cita starpā ietver palīdzības ietekmi uz nabadzības mazināšanu, nozaru aspektus, transversālus jautājumus, izpildes vietas līmeņa koordināciju ar dalībvalstīm un citiem līdzekļu devējiem un 2. pantā minēto palīdzības efektivitātes principu izpildi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

Attiecībā uz budžeta atbalsta programmām, par kurām EAF komiteja ir sniegusi pozitīvu atzinumu, bet kuras īstenošanas laikā ir apturētas, Komisija iepriekš informē komiteju par apturēšanu un par turpmāko lēmumu atsākt maksājumus.

Katra dalībvalsts var aicināt Komisiju jebkurā brīdī sniegt EAF komitejai informāciju un rīkot viedokļu apmaiņu par jautājumiem saistībā ar uzdevumiem, kas izklāstīti šajā punktā. Šādas viedokļu apmaiņas var palīdzēt formulēt dalībvalstu ieteikumus, kurus Komisija ņem vērā.

3. Kad EAF komiteja ir aicināta sniegt savu atzinumu, Komisijas pārstāvis EAF komitejai iesniedz projektu par veicamiem pasākumiem, ievērojot termiņu, kas paredzēts Padomes lēmumā par EAF komitejas reglamentu saskaņā ar Iekšējā nolīguma 8. panta 5. punktu. EAF komiteja sniedz atzinumu termiņā, kuru priekšsēdētājs var noteikt atbilstīgi jautājuma steidzamībai, bet kas nepārsniedz 30 dienas. EIB piedalās viedokļu apmaiņā. Atzinuma iesniegšanu apstiprina ar kvalificētu balsu vairākumu, kas paredzēts Iekšējā nolīguma 8. panta 3. punktā, pamatojoties uz dalībvalstu balsu svēršanu, kā izklāstīts Iekšējā nolīguma 8. panta 2. punktā.

Pēc EAF komitejas atzinuma Komisija pieņem pasākumus, ko piemēro nekavējoties.

Tomēr, ja minētie pasākumi neatbilst EAF komitejas atzinumam, Komisija tos tūlīt paziņo Padomei. Tādā gadījumā Komisija atliek pasākumu piemērošanu uz laiku, kas principā nepārsniedz 30 dienas no šāda paziņojuma dienas, bet ko ārkārtas apstākļos var pagarināt vēl līdz 30 dienām. Padome ar tādu pašu kvalificētu balstu vairākumu kā EAF komiteja var pieņemt atšķirīgu lēmumu minētajā laikposmā.

4. Pienācīgi pamatotos, neatliekamos gadījumos, kā paredzēts 7. panta 4. punktā un 9. panta 4. punktā, Komisija pieņem pasākumus, ko bez iepriekšējas iesniegšanas EAF komitejai piemēro nekavējoties un kas paliek spēkā pieņemta vai grozīta dokumenta, rīcības programmas vai pasākuma darbības laikā.

Vēlākais 14 dienas pēc tā pieņemšanas priekšsēdētājs iesniedz pasākumus EAF komitejai, lai saņemtu tās atzinumu.

Ja EAF komiteja sniedz negatīvu atzinumu saskaņā ar šā panta 3. punktu, Komisija nekavējoties atceļ saskaņā ar šā punkta pirmo daļu pieņemtos pasākumus.

15. pants

Āfrikas Miera nodrošināšanas fonds

ĀKK iekšējās indikatīvajās programmās rezervē finansējumu Āfrikas Miera nodrošināšanas fondam. Minēto finansējumu var papildināt reģionālo indikatīvo programmu ietvaros. Piemēro šādu īpašu procedūru:

- a) pēc Āfrikas Savienības pieprasījuma, ko apstiprinājusi ĀKK Vēstnieku komiteja, Komisija sagatavo daudzgadu rīcības programmas, precizējot paredzētos mērķus, iespējamo pasākumu jomu un veidu un īstenošanas noteikumus; ziņošanas formātu, par ko panākta vienošanās, norāda attiecīgā pasākuma līmeni. Katras rīcības programmas pielikumā apraksta katra iespējamā pasākuma veida konkrētās lēmumu pieņemšanas procedūras atbilstīgi pasākuma veidam, apjomam un steidzamībai;
- b) rīcības programmas, tostarp a) punktā minēto pielikumu un jebkādas tā izmaiņas, apspriež Padomes attiecīgās sagatavošanas darba grupas un Politikas un drošības komiteja, un to ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem Pastāvīgo pārstāvju komiteja, kā noteikts Iekšējā nolīguma 8. panta 3. punktā, pirms tās pieņem Komisija;
- c) rīcības programmas, izņemot a) punktā minēto pielikumu, ir pamats finansēšanas nolīgumam, ko noslēdz starp Komisiju un Āfrikas Savienību;
- d) katru iesaistīšanās pasākumu, ko paredzēts īstenot saskaņā ar finansēšanas nolīgumu, iepriekš apstiprina Politikas un drošības komiteja; atbilstīgās Padomes darba sagatavošanas grupas laikus tiek informētas vai – vismaz tad, ja paredzēts finansēt jaunas miera atbalsta operācijas, – ar tām apspriežas pirms pasākumu nosūtīšanas Politikas un drošības komitejai saskaņā ar b) punktā minētajām konkrētām lēmumu pieņemšanas procedūrām, lai nodrošinātu, ka līdztekus militāriem un drošības aspektiem ir ņemti vērā arī paredzēto pasākumu attīstības un finanšu aspekti. Neskarot miera atbalsta operāciju finansēšanu, īpašu uzmanību pievērš darbībām, kas atzītas kā OAP;

- e) Komisija katru gadu informatīvos nolūkos sagatavo Padomei un EAF komitejai darbības pārskatu par līdzekļu izmantojumu un – pēc Padomes vai EAF komitejas pieprasījuma – precizē saistības un izmaksas, kas ir vai nav saistītas ar OAP.

Pirmās daudzgadu rīcības programmas beigās Savienība un tās dalībvalstis izskatīs Āfrikas Miera nodrošināšanas fonda rezultātus un procedūras un apspriedīs nākotnes finansējuma izvēles iespējas. Šajā ziņā un lai nodrošinātu Āfrikas Miera nodrošināšanas fondam stabilāku pamatu, Savienība un tās dalībvalstis rīkos apspriedes, kur izskatīs gan jautājumu par līdzekļu izsniegšanu miera atbalsta operācijām, tostarp tām, ko finansē no EAF, gan par ilgtspējīgu Savienības atbalstu Āfrikas pārstāvju vadītām miera atbalsta operācijām pēc 2020. gada. Turklāt ne vēlāk kā 2018. gadā Komisija veiks fonda izvērtēšanu.

16. pants

Ieguldījumu mehānisma komiteja

1. Ieguldījumu mehānisma (IM) komitejā, kas izveidota EIB pakļautībā ar Iekšējā nolīguma 9. pantu, ir dalībvalstu pārstāvji un Komisijas pārstāvis. Uzaicina piedalīties Padomes Ģenerālsērijā un Eiropas Ārlietu un drošības dienesta novērotāju. Katra dalībvalsts, kā arī Komisija ieceļ vienu pārstāvi un vienu ieceltu aizstājēju. Lai saglabātu nepārtrauktību, IM komitejas priekšsēdētāju ievēl IM komitejas locekļi no sava vidus uz divu gadu laikposmu. EIB nodrošina komitejas sekretariātu un palīgdienestus. Balso tikai IM komitejas locekļi, ko iecēlušas dalībvalstis, vai to aizstājēji.

Padome ar vienbalsīgu lēmumu pieņem IM komitejas reglamentu, pamatojoties uz priekšlikumu, ko EIB izstrādā pēc apspriešanās ar Komisiju.

IM komiteja pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu. Balsu sadalījums ir tāds, kā noteikts Iekšējā nolīguma 8. pantā.

IM komitejas sanāksmes notiek vismaz četras reizes gadā. Papildu sanāksmes var sasaukt pēc EIB vai IM komitejas locekļu pieprasījuma, kā izklāstīts tās reglamentā. Turklāt IM komiteja var sniegt atzinumu, izmantojot rakstisku procedūru saskaņā ar tās reglamentu.

2. IM komiteja apstiprina:

- a) darbības pamatnostādnes par IM īstenošanu;
- b) IM ieguldījumu stratēģijas un uzņēmējdarbības plānus, tostarp darbības rādītājus, pamatojoties uz ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma mērķiem un Savienības attīstības politikas vispārējiem principiem;
- c) IM gada ziņojumus;
- d) visus vispārējās politikas dokumentus, tostarp novērtējuma ziņojumus, kuri attiecas uz IM.

3. IM komiteja sniedz atzinumu par:

- a) priekšlikumiem piešķirt procentu subsīdijas saskaņā ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma II pielikuma 2. panta 7. punktu un 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Minētajos gadījumos IM komiteja sniedz atzinumu arī par šādas procentu subsīdijas izmantošanu;
- b) priekšlikumiem par IM ieguldījumu jebkurā projektā, par ko Komisija sniegusi negatīvu atzinumu;
- c) citiem priekšlikumiem saistībā ar IM, pamatojoties uz vispārējiem principiem, kuri noteikti IM darbības pamatnostādēs;
- d) priekšlikumiem saistībā ar EIB rezultātu novērtēšanas sistēmu tādā mērā, kādā šāda sistēma ir piemērojama darbībām, ko veic saskaņā ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumu.

Lai racionalizētu apstiprināšanas gaitu nelielām darbībām, IM komiteja var sniegt labvēlīgu atzinumu par EIB priekšlikumiem attiecībā uz vispārējiem piešķirumiem (procentu subsīdijām, tehnisko palīdzību) vai vispārējām atļaujām (aizdevumiem, pašu kapitālu), ko pēc tam bez turpmāka IM komitejas un/vai Komisijas atzinuma EIB piešķir atsevišķiem projektiem saskaņā ar vispārējo piešķirumu vai atļauju kritērijiem, iekļaujot maksimālo apakšpiešķirumu katram projektam.

Turklāt EIB pārvaldes iestādes var dažkārt pieprasīt, lai IM komiteja sniedz atzinumu par visiem finansējuma priekšlikumiem vai dažām finansējuma priekšlikumu kategorijām.

4. EIB laikus iesniedz IM komitejai visus jautājumus, kam vajadzīgs IM komitejas apstiprinājums vai atzinums, kā paredzēts attiecīgi 2. un 3. punktā. Jebkuru priekšlikumu, ko iesniedz IM komitejai atzinumam, izstrādā saskaņā ar attiecīgajiem kritērijiem un principiem, kuri izklāstīti IM darbības pamatnostādņēs.

5. EIB cieši sadarbojas ar Komisiju un vajadzības gadījumā saskaņo savas darbības ar citiem līdzekļu devējiem. Jo īpaši EIB:

- a) kopīgi ar Komisiju sagatavo vai pārskata 2. punkta a) apakšpunktā minētās darbības pamatnostādnes. EIB ir atbildīga par atbilstību pamatnostādņēm un nodrošina, ka tās atbilstītajos projektos ievēro starptautiskos sociālos un vides standartus un ka šie projekti ir saskaņoti ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma mērķiem, Savienības attīstības politikas vispārējiem principiem, kā arī attiecīgās valsts vai reģionālās sadarbības stratēģijām;
- b) izstrādājot ieguldījumu stratēģijas, uzņēmējdarbības plānus un vispārējās politikas dokumentus, lūdz Komisijas atzinumu;
- c) informē Komisiju par tās pārvaldītajiem projektiem saskaņā ar 18. panta 1. punktu. Projekta novērtēšanas posmā tā lūdz Komisijas atzinumu par projekta saskaņotību ar attiecīgo valsts sadarbības stratēģiju vai reģionālās sadarbības stratēģiju, vai, vajadzības gadījumā, ar IM vispārējiem mērķiem;
- d) izņemot procentu subsīdijas, kas iekļautas vispārējā piešķirumā, kā minēts 3. punkta a) apakšpunktā, projekta novērtēšanas posmā EIB lūdz arī Komisijas piekrišanu par jebkuru priekšlikumu, kas iesniegts IM komitejai par procentu subsīdiju – attiecībā uz tā atbilstību ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma II pielikuma 2. panta 7. punktam un 4. panta 2. punktam un kritērijiem, kas noteikti IM darbības pamatnostādņēs.

Ja Komisija nav sniegusi negatīvu atzinumu par minēto priekšlikumu trīs nedēļas pēc priekšlikuma iesniegšanas, uzskata, ka tā ir sniegusi labvēlīgu atzinumu vai ir piekritusi priekšlikumam. Attiecībā uz atzinumiem par finanšu vai valsts sektora projektiem, kā arī vienošanos par procentu likmju subsīdijām Komisija var pieprasīt, lai tai iesniedz galīgo projekta priekšlikumu atzinuma sniegšanai vai apstiprināšanai divas nedēļas pirms tā nosūtīšanas IM komitejai.

6. EIB neveic nevienu 3. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minēto darbību, ja IM komiteja nav sniegusi labvēlīgu atzinumu.

Pēc IM komitejas labvēlīga atzinuma saņemšanas EIB lemj par priekšlikumu saskaņā ar savām procedūrām. Jo īpaši tā var nolemt nevirzīt priekšlikumu tālāk. EIB regulāri informē IM komiteju un Komisiju par gadījumiem, kad tā nolemt nevirzīt priekšlikumu tālāk.

Par aizdevumiem no saviem līdzekļiem un par IM ieguldījumiem, par ko netiek lūgts IM komitejas atzinums, EIB lemj saskaņā ar savām procedūrām un – IM gadījumā – saskaņā ar IM darbības pamatnostādņēm un ieguldījumu stratēģijām, ko apstiprinājusi IM komiteja.

Neatkarīgi no IM komitejas negatīva atzinuma par priekšlikumu piešķirt procentu subsīdiju EIB var turpināt priekšlikumu ar konkrēto aizdevumu bez procentu subsīdijas guvuma. EIB regulāri informē IM komiteju un Komisiju par katru gadījumu, kad tā tādējādi nolemt virzīt aizdevumu tālāk.

Ievērojot IM darbības pamatnostādņēs noteiktos nosacījumus un ar noteikumu, ka konkrētā aizdevuma vai IM ieguldījuma būtiskais mērķis paliek nemainīgs, EIB var pieņemt lēmumu grozīt noteikumus IM aizdevumam vai ieguldījumam, par ko IM komiteja sniegusi labvēlīgu atzinumu saskaņā ar 3. punktu, vai jebkurai aizdevumam, par ko IM komiteja sniegusi labvēlīgu atzinumu par procentu subsīdijām. Jo īpaši EIB var pieņemt lēmumu palielināt aizdevuma vai IM ieguldījuma summu līdz pat 20 %.

Tāda palielinājuma rezultātā attiecībā uz projektiem ar procentu subsīdijām, kas minētas ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma II pielikuma 2. panta 7. punktā, var proporcionāli pieaugt procentu subsīdijas vērtība. EIB regulāri informē IM komiteju un Komisiju par katru gadījumu, kad tā tādējādi nolemt virzīt priekšlikumu tālāk. Par projektiem, uz ko attiecas ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma II pielikuma 2. panta 7. punkts, ja tiek pieprasīts subsīdijas vērtības palielinājums, IM komitejai lūdz sniegt atzinumu, pirms EIB veic turpmākus pasākumus.

7. EIB pārvalda IM ieguldījumus un visus līdzekļus, kas ir IM kontā saskaņā ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma mērķiem. Tā jo īpaši var piedalīties to juridisko personu pārvaldības un uzraudzības struktūrās, kurās veikti ieguldījumi, izmantojot IM, un tā saskaņā ar IM darbības pamatnostādņēm var īstenot, nodot citiem un grozīt tiesības, kas saistītas ar IM.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

17. pants

Trešās valsts vai reģiona līdzdalība

Lai nodrošinātu Savienības palīdzības saskaņotību un efektivitāti, Komisija var pieņemt lēmumu, ka jaunattīstības valstis, kas nav ĀKK valstis, un reģionālās integrācijas struktūras ar ĀKK līdzdalību, kuras veicina reģionālu sadarbību un integrāciju, par ko ir tiesības pretendēt uz Savienības palīdzību citu Savienības ārējās darbības finansēšanas instrumentu ietvaros, ir tiesīgas pretendēt uz līdzekļiem, kas minēti Iekšējā nolīguma 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā, ja attiecīgais projekts vai programma ir reģionāla vai pārrobežu un atbilst ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 6. pantam. Aizjūras zemes un teritorijas (AZT), kas ir tiesīgas pretendēt uz Savienības palīdzību saskaņā ar Lēmumu 2013/755/ES, un Savienības tālākie reģioni arī var piedalīties reģionālās sadarbības projektos vai programmās; finansējums, kas paredzēts, lai nodrošinātu šo teritoriju un tālāko reģionu līdzdalību, ir papildus tiem līdzekļiem, kas minēti Iekšējā nolīguma 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā. Būtu jāņem vērā dalībvalstu, Savienības tālāko reģionu, AZT un ĀKK valstu pastiprinātas sadarbības mērķis un vajadzības gadījumā jāizveido koordinēšanas mehānismi. Pasākumus minētā finansējuma un Padomes Regulā (ES) 2015/323⁽¹⁾ minēto finansējuma veidu nodrošināšanai var paredzēt stratēģijas dokumentos un daudzgadu indikatīvajās programmās, kā arī šīs regulas 9. pantā minētajās rīcības programmās un pasākumos.

18. pants

EAF palīdzības uzraudzība, ziņojumu sniegšana un novērtēšana

1. Komisija un EIB regulāri uzrauga savas finansētās darbības un pasākumus un pārskata progresu, kas panākts ceļā uz iecerēto rezultātu sasniegšanu. Komisija veiks arī novērtējumus par savas nozaru politikas un darbību ietekmi un efektivitāti, kā arī plānošanas efektivitāti, attiecīgos gadījumos veicot neatkarīgu ārēju novērtējumu. Pienācīgi ņems vērā Padomes priekšlikumus par neatkarīgu ārēju novērtējumu. Novērtējumos būtu jāvadās pēc ESAO/APK paraugprakses principiem, lai pārliecinātos, vai ir sasniegti īpašie mērķi, ņemot vērā dzimumu līdztiesību, un lai sagatavotu ieteikumus un sniegtu pierādījumus, ar ko veicina pieredzes apguvi nolūkā uzlabot turpmākās darbības. Minētos novērtējumus veic, pamatojoties uz iepriekšnoteiktiem, skaidriem, pārredzamiem un attiecīgos gadījumos konkrētai valstij paredzētiem un izmērāmiem rādītājiem.

EIB regulāri informē Komisiju un dalībvalstis par to projektu īstenošanu, kas tiek finansēti no tās pārvaldītajiem 11. EAF resursiem, atbilstoši IM darbības pamatnostādņēs noteiktajām procedūrām.

2. Komisija savus novērtējuma ziņojumus kopā ar dienestu atbildi uz galvenajiem ieteikumiem nosūta dalībvalstīm ar EAF komitejas starpniecību un EIB – informatīvos nolūkos. Jebkuru novērtējumu, kurā ir ieteikumi un papildu darbības, pēc dalībvalsts lūguma var apspriest EAF komitejā. Šādos gadījumos Komisija pēc viena gada ziņos EAF komitejai par to turpmāko darbību īstenošanu, par kurām panākta vienošanās. Rezultātus izmantos kā atgriezenisko saiti programmas izstrādē un resursu piešķiršanā.

3. Saskaņā ar šo regulu sniegtās Savienības palīdzības novērtēšanas posmā Komisija atbilstīgi iesaista visas ieinteresētās personas, un attiecīgā gadījumā tā var mēģināt veikt kopīgus novērtējumus ar dalībvalstīm, citiem līdzekļu devējiem un attīstības partneriem.

4. Komisija novērtē panākumus, kas gūti, īstenojot 11. EAF, tostarp daudzgadu indikatīvās programmas, un reizi gadā, sākot ar 2016. gadu, iesniedz Padomei ziņojumu par īstenošanu. Ziņojumā iekļaus analīzi par galvenajiem tiešajiem rezultātiem un iznākumiem un, kad vien iespējams, par Savienības finanšu palīdzības devumu ietekmes veidā. Šim mērķim izveidos rezultātu sistēmu. Minēto ziņojumu nosūta arī Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) 2015/323 (2015. gada 2. marts) par finanšu regulu, ko piemēro 11. Eiropas Attīstības fondam (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 17. lpp.).

5. Ziņojumā, ko sagatavo reizi gadā, ietver arī informāciju par iepriekšējā gadā finansētajiem pasākumiem, uzraudzības un novērtējuma rezultātiem, attiecīgo attīstības partneru iesaistīšanu, kā arī saistību un maksājumu apropriāciju izpildi, norādot sadalījumu pa valstīm, reģioniem un sadarbības jomām. Tajā ietver arī sākotnēji paredzēto un sasniegto rezultātu kvalitatīvu analīzi, cita starpā balstoties uz datiem no uzraudzības sistēmām, un papildu pasākumus saistībā ar gūto pieredzi.

6. Ziņojumā pēc iespējas vairāk izmanto īpašus un izmērāmus šīs palīdzības nozīmes rādītājus attiecībā uz ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma mērķu sasniegšanu. Tajā ietver galvenās gūtās atziņas un turpmākus pasākumus pēc ieteikumiem iepriekšējo gadu novērtējumos. Kad tas ir iespējams un atbilstīgi, ziņojumā izvērtē arī palīdzības efektivitātes principu ievērošanu, tostarp attiecībā uz novatoriskiem finanšu instrumentiem.

7. Savienība un tās dalībvalstis vēlākais līdz 2018. gada beigām veic darbību izvērtēšanu, novērtējot saistību un maksājumu izpildes līmeni un sniegtās palīdzības nodrošinātos rezultātus un ietekmi, izmantojot tiešo rezultātu, iznākumu un ietekmes rādītājus, ar ko mērī resursu izmantošanas efektivitāti, kā arī EAF efektivitāti. Tajā pievērsīsies arī finansēto pasākumu ieguldījumam ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma mērķu sasniegšanā un Savienības prioritāšu izpildīšanā, kas izklāstītas Pārmaiņu programmā. Izvērtēšanu veic, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.

8. EIB informē IM komiteju par panākumiem saistībā ar IM mērķu sasniegšanu. Saskaņā ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma II pielikuma 6.b pantu IM vispārējos darbības rezultātus kopīgi pārskata 11. EAF termiņa vidusposmā un nobeigumā. Vidusposma pārskatu veic neatkarīgs ārējais eksperts sadarbībā ar EIB, un to dara pieejamu IM komitejai.

19. pants

Klimata politika un izdevumi saistībā ar bioloģisko daudzveidību

Kopējo izdevumu ikgadēju novērtējumu saistībā ar klimata politiku un bioloģisko daudzveidību veic, pamatojoties uz pieņemtajiem indikatīvās plānošanas dokumentiem. EAF kontekstā piešķirtajam finansējumam piemēro ikgadēju izsekošanas sistēmu, kas ir balstīta uz ESAO metodiku ("Rio politikas rādītāji") (neizslēdzot precīzāku metodiku izmantošanu, kad tās ir pieejamas), kura integrēta esošajā Savienības programmu darbības pārvaldības metodikā, lai noteiktu ar klimata politiku, bioloģisko daudzveidību un 9. pantā minētajiem atsevišķajiem un īpašajiem pasākumiem saistīto izdevumu apjomu rīcības programmu līmenī, un to reģistrē novērtējumos un gada ziņojumos.

20. pants

Eiropas Ārējās darbības dienests

Šo regulu piemēro saskaņā ar Lēmumu 2010/427/ES.

21. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2015. gada 2. martā

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
D. REIZNIECE-OZOLA